

Vrijwilliger Hein: op de goede weg

De voorbereidingen voor de Taizé-ontmoeting zijn in volle gang. Hoe is het om deel uit te maken van het voorbereidingsteam? Dat team huist in het voorbereidingscentrum aan de Gooilandsingel op Rotterdam-Zuid. Daar vertelt Hein Griep, een van de vrijwilligers, over zijn ervaringen.

‘We hebben goed nieuws gekregen’, steekt Hein Griep van wal: ‘Het aantal jongeren dat eind december naar Nederland komt voor de Taizé-ontmoeting gaat richting de 25.000. Dat betekent dat we nu nog zo’n 15.000 gastgezinnen moeten vinden’, voegt hij er met een brede lach aan toe.

‘We zijn hier met twaalf vrijwilligers, een internationaal gezelschap van jongeren die voor langere tijd in Taizé zijn geweest.’ Hein is in die groep een van de twee Nederlandse jongeren en houdt zich vooral bezig met de logistiek en de maaltijden. Om te zorgen dat er straks voor iedereen voldoende is, gaat hij in gesprek met bakkers, leveranciers, maar ook met hotels om buschauffeurs onderdak te bieden en met drukkers voor het maken van het programmaboekje.

‘De taak is uitdagend’, vertelt Hein, ‘maar voor mij is het vooral bijzonder om de reacties te zien van mensen die Taizé niet kennen of daar helemaal niet dicht bij staan. Zo kwamen er twee leveranciers, strak in het pak met een flesje wijn op de arm naar het voorbereidingscentrum in Rotterdam. Ze wisten niet beter dan dat ze een deal gingen afsluiten. We hebben tien minuten gesproken over de levering en een uur over de jongerenontmoeting. Je ziet dat het doel van de bijeenkomst mensen aanspreekt en dat ze het geweldig vinden dat al die duizenden jongeren komen, zonder dat de Mobiele Eenheid paraat moet staan.’

Sfeer

‘Er is wel overleg met de politie’, lacht Hein. ‘Ook zij denken mee, maar dan

in termen van straten afsluiten rond de scholen waar de eerste ontvangst is en van waaruit de jongeren naar de gastkerken zullen vertrekken. Er zijn natuurlijk gesprekken geweest met de RET, die de toestroom van de jongeren naar Ahoy mogelijk moet maken.’

‘Tijdens het organiseren, realiseer ik me dat misschien nog wel belangrijker dan de ontmoeting van de jongeren in Ahoy, de ontmoeting is die plaatsvindt op de weg er naar toe. Mensen van de kerken die anderen benaderen om gastgezin te zijn. Mensen van binnen

voorbereiden, had ik hem recht in z’n gezicht uitgelachen.’

Hein merkte dat het studentenleven veel verleidingen kende en dat hij daar erg vatbaar voor was. Hij feestte er flink op los. Hij voelde wel dat de balans weg was, voelde een onvrede en probeerde te veranderen, maar het lukte niet om zaken te keren en hij kwam in wat hij noemt “een negatieve spiraal” terecht. ‘In maart zegde ik

‘In Taizé had ik veel gesprekken. En ik ervoer een andere realiteit die ik niet kon negeren. Na twee maanden Taizé hield ik een stilteweek. Het werd de meest fantastische week van m’n leven. Ik werd overvallen door een vreugde, ik heb enorm gehuild. Juist in de stilte-week waarin niemand mij iets vertelde, voelde ik die vreugde. En dat zonder dat ik daarom gevraagd had. Ik zag de schoonheid in alles. Ik zag ook dat ik

PETER VAN MULKEN

Hein: zoeken naar wat mij raakt

en buiten de kerk. Ontmoeting die deze grote jongerenbijeenkomst mogelijk zal maken. Dat dit allemaal kan, ook in Nederland! De sfeer in de stad zal veranderen.’

Hein ging ooit uit nieuwsgierigheid als 16-jarige met school naar Taizé. Na de middelbare school ging hij studeren in Utrecht en stortte zich in het studentenleven. ‘Als iemand me vorig jaar had verteld dat ik nu een religieuze jongerenontmoeting zou helpen

mijn kamer op en kreeg bericht dat ik er binnen twee weken uit moest. ‘Oh nee!’, was mijn eerste reactie, maar zette toch door. Maar als dit het niet was, wat dan wel?’

Moeder

‘Mijn moeder pleitte, toen zij ons grootbracht, altijd voor de drie R-en, van Rust, Reinheid en

Regelmaat. Ik kende Taizé van de reis met school. Daar kon ik die reinheid wel vinden, bedacht ik. Ik verlangde ernaar om tot rust te komen. Dus ging ik. Wat me in Taizé erg boeide, was dat ik er jongeren ontmoette die een goed stel hersens hadden én religieus waren. Ik dacht altijd dat dat niet samenging. Ik was van mening dat alles wat mensen niet konden verklaren, door hen simpelweg van een stickertje “God” werd voorzien.’

mensen vaak veroordeeld had.’ ‘Dus ik bleef langer in Taizé om te groeien. Ik was blij om nog even weg te zijn van Nederland, want daar lag voor mij de oppervlakkigheid op de loer.’

Voorbereiding

‘Door nu mee te werken in het voorbereidingsteam, ontmoet ik mensen in Nederland die God centraal hebben weten te zetten. Dat had ik nog niet gezien. Ik zie een diversiteit aan kerken en gemeenschappen. En ik krijg de gelegenheid om te zoeken naar wat mij raakt. In die zin is deze voorbereiding weer een stap naar het normale leven. Een leven waarin ook ik God centraal wil stellen. Ik ontmoet inspirerende mensen. In de voorbereiding is er drie keer per dag het gebed. Ik probeer dan te focussen op wat er in mijn hart is. Op dit moment heb ik het minst een idee hoe mijn toekomst eruit gaat zien, maar het meest het idee dat ik op de goede weg ben.’

JOLANDA DE WOLF

Wens wethouder De Jonge:

Jongeren zetten toon voor hoopvol nieuw jaar

Een van de grootste jongerenevenementen komt naar Rotterdam. Dat stemt Hugo de Jonge trots. De wethouder Onderwijs, Jeugd en Gezin van de Maasstad zegt; ‘Ik vind het geweldig dat we gastheer mogen zijn.’

Hij heeft enig idee wat hem te wachten staat. De 33-jarige bestuurder was nog nooit in Taizé, maar is wel vertrouwd met de geest van de gemeenschap in het Franse dorp. ‘In de cantorij van de Oude Kerk in Charlois waarin ik heb gezongen, zongen we ook Taizé-liederen.’ Ook sprak hij - voor hij wethouder werd - in zijn hoedanigheid van rentmeester van de hervormde gemeente in Rotterdam-Zuid, met broeder Sebastiaan over een onderkomen; sinds begin oktober staat de pastorie van de gemeente ter beschikking van de broeders en de jongeren die met hen meekwamen ter voorbereiding van de ontmoeting. De Jonge zag een film van eerdere Europese

Jongerenontmoetingen tijdens een bijeenkomst in het kader van Taizé, afgelopen september. ‘Indrukwekkend, zo veel jongeren die samenkomen.’ Overigens: ‘Ook indrukwekkend om te zien, op de film en nu in de realiteit, hoe veel mensen zich inzetten om een bijdrage aan het evenement te leveren. Denk aan het onderdak; ik geloof dat er tot in Gouda toe slaapplaatsen worden aangeboden.’ Denk aan alle gastkerken die hun deuren openen om de jongeren te ontvangen. Dat vind ik geweldig.’ De wethouder was er ook bij toen op 3 oktober in de kathedraal het startsein van de campagne voor de ontmoeting werd gegeven.

Wat er precies allemaal te gebeuren staat is voor De Jonge - net als in feite voor ieder - een verrassing. De binnen- en buitenlandse bezoekers komen tussen Kerst en het nieuwe jaar naar Rotterdam om ‘zich te oriënteren op hun eigen rol in de wereld’, zo schat de wethouder in. Hoe kan dat beter dan in een ontmoeting, “van vertrouwen en verbinding”? Dat is de beste omgeving om je te bezinnen op jouw leven, op je toekomst, aldus De Jonge.

Brandgrens

De Jonge zal zelf ook aanwezig zijn in Ahoy eind dit jaar. ‘Ik zal een groep jongeren op de 29ste toespreken, waarna de deelnemers in een workshop langs de brandgrens van de stad zullen rijden. Een route langs, de schei-

dingslijn tussen “oude” en “nieuwe” stad, tussen het Rotterdam van voor en na het bombardement. Uiteraard een omgeving en een gegeven waar de tongen los van kunnen komen.

Het praktische werk besteedt de wethouder uit aan zijn medewerkers. Overleggen over allerlei praktische en organisatorische zaken. ‘Ik zie onze rol als stadsbestuur vooral als ondersteunend.’ Denk aan het openbaar vervoer. ‘Het is niet zo dat de stad de toestroom van jongeren wel even absorbeert; daar is wel wat voor nodig. We zullen het team van Taizé wegwijs maken in hoe je de dingen hier organiseert.’

Wens

Jongeren en Rotterdam, dat past bij elkaar. Terwijl Nederland vergrijsst, wordt de voormalige Europese jongerenhoofdstad ‘steeds jonger van samenstelling’, aldus de jongerenwethouder. Dat jongeren de stad kunnen kleuren, kunnen begeistern, zeker als dat gaat over ontmoeting, vertrouwen en verbinding, dat zou volgens hem geweldig zijn. ‘In de ontmoeting zelf zit al het resultaat.’

‘Ik hoop dat de Europese Jongerenontmoeting voor onze stad de toon zet voor 2011. Op een manier die ook mijn wens is voor het nieuwe jaar: dat het een hoopvol en geïnspireerd jaar mag zijn.’